

METHODISCH KARPEREN



In de winter aast de karper minder vaak, trager en voorzichtiger. Daarom zet Tim van Hamersveld (37) juist dan de methodfeeder in. Deze witvistechiek combineert hij met zijn standaard karpermateriaal, zodat hij ook grotere vissen nog de baas kan.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: REIN RIJKE

“Dit is niet het meest idyllische plekje om een hengeltje uit te werpen, dat geef ik direct grif toe”, zegt Tim van Hamersveld onomwonden. Voor ons raast het verkeer in de ochtendspits over de A12, rechts kijken we uit op een kantoorpand en achter ons staat de grijze loods van een verpakingsproducent. “Maar vergis je niet: het zit hier vaak ramvol met sportvissers. Toen ik gisteren ging voeren waren zeker tien stekken bezet.” De Nico Eppingplas – vernoemd naar een vorig jaar overleden zeer betrokken lid van de Bodegravense Hengelsportvereniging – is een populair water onder de leden van de BHSV. “Dit acht jaar oude putje was oorspronkelijk bedoeld voor witvissers, maar die gingen er niet zitten. Drie jaar geleden hebben we hier karper uitgezet en sindsdien loopt het storm.”

MODDERVET

De vissen groeien dan ook als kool. “Ze zijn vaak moddervet. Terugvangsten tonen aan dat ze zo’n 2,5 tot 3 kilo per jaar in gewicht toenemen”, licht Tim toe. Met drie uitzettingen achter de rug zwemmen er inmiddels flink wat vissen rond in de range van één tot vijf kilo – en nog wat zwaarder ook. “Karpers van vijf kilo en meer mogen na vangst worden overgezet naar het ‘grote’ water hierachter. Dat staat in verbinding met heel Bodegraven-Zuid en biedt meer ruimte. Maar hier zwemmen nog altijd grote vissen van tien tot twaalf kilo rond.” Dat is dan ook de reden dat hij met een stevige setup vist. “Die grote karpers wil je natuurlijk eveneens de baas kunnen als je ze haakt. Om dat voor elkaar te krijgen zul je wel enigszins subtiel moeten vissen. Zeker ’s winters, als de vis minder actief is, voorzichtig aast en



meer op kleiner voedsel is gefocust. Vandaar dat ik juist in dit jaargetijde de methodfeeder inzet."

GROF EN SUBTIEL

In de winter houdt de brasem op dit water zich ook wat meer gedeisd, zodat de karper meer kans heeft om het voer en aas te vinden. Tim: "s Zomers word je soms helemaal gek van de 'platten'. Die vang je nu veel minder. Dat is het mooie van de winter." Bovendien mikt hij door de samenstelling van zijn voermix tevens meer op karper. Waar een witvisser zijn methodfeeder vooral met grondvoer en wellicht wat hennep vult, pak ik het grover aan en meng ik geplette stukjes boillie, pellets, zoete maïs uit blik en wat liquid door de feeder-

mix heen." Het haakaas – een 10 mm wafer, die perfect is uitgebalanceerd en daardoor onder water haast gewichtloos is – duwt hij inclusief de haak lichtjes vast op het voer in de method. "Die komt direct los zodra de method het water raakt. Op je stek ligt dan een klein en compact hoopje voer, met daarbovenop je haakaas." Met een strakke worp belandt zijn method tegen de overkant van het plasje, pal naast een bosschage.

GEDRAGSVERANDERING

"Die 'plantenbakken' – beschoeiingspalen met daartussen wilgentakken en riet – hebben we als vereniging aangelegd om de vis schuilgelegenheid te bieden. Zoals je ziet foerageren hier ook aalscholvers", wijst hij op twee zwarte vogels die juist op het water zijn geland. "Die plekken zijn hier de hotspots, ondanks dat er maar zo'n zeventig centimeter water staat – toch een kleine halve meter minder dan in het midden van het putje." Gespannen tuurt hij afwisselend naar zijn elektronische beetmelder plus swinger en het wateroppervlak. Springende vissen laten zich vandaag echter niet zien. "Nu het kouder is geworden, zie je het gedrag van de vis veranderen. Nachtvissen is hier bijvoorbeeld niet meer lonend. De periodes dat de vis aas zijn duidelijk verschoven van 's nachts naar overdag." Een kort piepje van de beetmelder trekt onze aandacht. Hoewel het daarna stil blijft, is Tim toch hoopvol. "Er zit vis op de stek. Die vindt op een gegeven moment vanzelf het haakaas."

TIM'S TROEFKAART

Als er na drie keer opnieuw te hebben ingeworpen – zo om de 20 tot 25 minuten breng ik nieuw voer, je moet

'ZIT DE BRASEM OP HET VOER, BRENG DAN EEN PVA-ZAKJE MET BOILIES OM SELECTIEVER OP KARPER TE MIKKEN'

de karper even de tijd geven om het te kunnen vinden' – nog steeds geen teken van leven is gekomen, speelt Tim zijn troefkaart uit: de voerboot. "Dat is misschien vloeken in de kerk voor de methodfeeder-purist, maar ik ben van oorsprong een karpervisser. Een beetje fusion kan toch geen kwaad?!" Het voordeel van de voerboot is dat je extra voer op de stek kunt krijgen zonder steeds de method in het water te laten plonzen. "Bovendien hoeft je de voermix niet samen te knijpen, maar dwarrelt deze mooi los verspreid naar de bodem. Kleinere voerdeeltjes zijn zeker in de winter een pre." Zodra hij de voerboot naar de stek manoeuvreert, kiest een aalscholver het hazenpad. Nog geen tien minuten daarna begint de beetmelder te piepen en dirigeert Tim vervolgens beheerst een spiegelkarpertje richting het landingsnet. "Die hebben we onlangs uitgezet. Zeker met deze stevige hengel is het zaak zo'n visje rustig te drillen. Zit de vis goed gehaakt, dan schiet deze heus niet zomaar los."

BETERE INHAKING

De haak zetten doet hij evenmin, zo valt even later op als vis nummer twee zich meldt. "Met een lichte feederhengel en dunne nylonlijn die veel rek bezit, is stevig aanslaan een must. Nu is dat totaal niet nodig. De vis >>

TIM'S MATERIAAL

- Hengel:** 2,25 - 2,75 lbs
- Molen:** 10.000 formaat met quick drag
- Hoofdlijn:** 30/00 nylon
- Voorslag:** 20-25 lbs, 1 meter lengte
- Methodfeeder:** 50 gram
- Onderlijn:** 15 lbs gevlochten lijn
- Haak:** maat 8 en 10

"Kies niet voor een standaard methodfeeder onderlijn, want die is te zwak in het geval dat een grote karper je aas pakt of als je in de buurt van obstakels vist", tipt Tim. "Knoop je onderlijnen dus zelf. Houd de lengte daarvan beperkt tot maximaal 12 à 15 cm. 's Winters krijg je negen van de tien keer een heel traag oplooptje, aangezien de vis amper beweegt. Stem de lengte van de hair af op het type aas waarmee je vist en durf daarmee te experimenteren. Vier maden of twee à drie maïskorrels kunnen soms het verschil maken."



>> **KARPER UITZETTEN**

De Bodegravense Hengelsportvereniging (BHSV) is drie jaar geleden begonnen met het uitzetten van karpers in de Nico Eppingplas. De eerste keer werd deze uitzetting volledig bekostigd met de opbrengsten uit de verkoop van vergunningen voor het nachtvisseren, de twee jaar daarna ontving de BHSV ook subsidie van Sportvisserij Nederland. Hengelsportverenigingen met een eigen, afgesloten viswater dat zij als hoogbezette karpervijver willen beheren, kunnen namelijk in aanmerking komen voor financiële ondersteuning (de voorwaarden vind je op www.sportvisserijnederland.nl). “Dat is een hele mooie regeling”, zegt Tim, die actief is in het bestuur van de Bodegravense. “Zo hebben wij de laatste twee keer telkens 300 kilo karpers – vissen tussen de 800 en 1.200 gram, groot genoeg om niet door aalscholvers te worden opgegeten – uitgezet. Daar komen stevast heel veel leden bij kijken, al kon dat dit jaar uiteraard niet vanwege corona. Ook daarna is de belangstelling groot. Sinds we hier vis uitzetten, wordt op dit water echt veel meer gevist.”

**‘VIS NIET OP DE
LIJNCLIP ALS JE
KANS MAAKT OP
GROTE(RE) KARPER
– ZO VOORKOM JE
GESTUNTEL EN
VERSPEEL JE OOK
GEEN VISSEN’**



Een prachtige vis die Tim eerder op de methodfeeder ving.

prikt zich prima op de vijftig gram zware method. Zeker omdat ik op een paar centimeter afstand van de haak een klein hageltje op de onderlijn heb bevestigd. Dat gewichtje helpt om de inhaking te verbeteren.” De haak zit dan ook mooi in de onderlip van deze schubkarpers geprikt. “Deze vis hebben we vorig jaar uitgezet op één kilo, dus die is flink gegroeid”, zegt Tim goedkeurend terwijl hij voor de fotograaf poseert. “Het leuke is dat we door de vele vangstmeldingen – foto inclusief lengte en gewicht van de vis – de ontwikkeling van de karpers goed kunnen volgen. Daar doen we als vereniging ons voordeel weer mee bij een volgende uitzetting.” Na een paar snelle kiekjes glijdt de vis rustig van de ontzaakmat weer het water in. “Eens kijken of we ze aan de praat kunnen houden”, zegt Tim handenwrijvend.

KLEINE PARELTJES

Dat lukt vrij aardig, want in de resterende uren van deze sessie komen er nog vier karpers op de mat. Dit alles op één hengel, aangezien vissen met meer hengels op dit water niet is toegestaan zodat er meer sportvisseren tegelijkertijd terecht kunnen. Het zijn niet de kneiters van vijf kilo of meer – de hengel gaat dus helaas niet tot aan het handvat krom – maar wel stuk voor stuk fraai getekende vissen. “De spiegelkarpers die hier zwemmen stammen af van een mix tussen de ‘Valkenswaard’ en ‘Hongaarse’ bloedlijn en hebben een prachtig schubbenpatroon. Zelfs nu ze nog klein van formaat zijn, vind ik dit al pareltjes. Kun je nagaan wat dit voor fantastische vissen worden als ze nog wat groter groeien.” Dik tevreden ruimt Tim in de loop van de middag zijn spullen op. “Dit was een mooie sessie met aardig wat actie, ondanks de recente overgang naar een kouder weertype. Als de vis hier straks meer aan gewend is, zou het nog beter moeten gaan lopen. Niet alleen hier, maar ook op tal van andere wateren. Geef de methodfeeder als karpervisser daarom zeker eens de kans.”